



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Прекршајни апелациони суд
2 Прж. бр. 24998/25
Дана 29.12.2025. године
Београд

Република Србија	
Регулаторно тело за електронске медије	
Београд	
Број:	708/2024/4
Датум:	21. 01. 2026

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија Горана Божића, председника већа, Драге Шошкић и Наташе Миленковић, чланова већа, са судијским помоћником Јованом Пантић као записничарем, одлучујући по жалби заједничког браниоца окривљеног правног лица Prva televizija doo са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица Катарине Павловић из Београда, адвоката Слободана Кремењка из Београда, изјављеној на пресуду Прекршајног суда у Београду 72 Пр. бр. 36526/24 од 01.11.2024. године, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3, 14, 15 и 33 и става 2 Закона о оглашавању, на основу члана 100 став 3, 102 став 2, 269 став 2 и 273 Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“, број 65/13, 13/16, 98/16, 91/19, 112/22), у нејавној седници већа одржаној 29.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДА

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба заједничког браниоца окривљеног правног лица Prva televizija doo са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица Катарине Павловић из Београда, адвоката Слободана Кремењка, а пресуда Прекршајног суда у Београду 72 Пр. бр. 36526/24 од 01.11.2024. године ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Ожалбеном одлуком окривљено правно лице Prva televizija doo са седиштем у Београду оглашено је одговорним за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 14, 15 и 33 Закона о оглашавању и осуђено на јединствену новчану казну у износу од 600.000,00 динара, док је окривљено одговорно лице Катарина Павловић из Београда оглашена одговорном за прекршаје из члана 78 став 2 у вези са ставом 1 тачка 14, 15 и 33 истог Закона и осуђена на јединствену новчану казну у износу од 120.000,00 динара. Истом пресудом окривљени су ослобођени за прекршај из члана 78 став 1 тачка 3 и став 2 Закона о оглашавању. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова прекршајног поступка у износу од по 2.000,00 динара.

На наведену пресуду заједнички бранилац је изјавио благовремено жалбу, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о прекршајним санкцијама, наводећи у битном делу да је захтев био неуредан због чега је начињена битна повреда поступка јер је погрешно примењен члан 182 ЗОП. Захтев не садржи чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја и друге околности које су потребне да би се прекршај што тачније одредио. Захтев садржи само датум и време почетка и краја неправилности, без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити. Такав захтев је требало одбацити, а суд је био дужан да о тим недостацима води рачуна по службеној

дужности. Наведен је пример судске праксе у предмету Прекршајног суда у Београду 97 Пр бр. 23056/18. Захтев и сама пресуда имају недостатак у погледу непостојања тачно наведеног времена и места извршења прекршаја, о чему је такође требало водити рачуна по службеној дужности. Суд приликом одмеравања новчане казне није водио рачуна о одредбама о ублажавању казне, о ослобођењу од казне и о изрицању опомене, иако су за то постојали законски услови. Очигледно је да наводним прекршајем није учињена никаква тежа последица, што и суд наводи у образложењу, а држање окривљених током поступка указује на то да окривљени схватају да ако се утврди постојање прекршаја, то ће на њих утицати да утврде бољи систем како не би дошло до нових пропуста. Предложено је да другостепени суд ожалбену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће размотрити примену члана 43 и 50 Закона о прекршајима.

Разматрајући списе предмета заједно са изјављеном жалбом и побијаном пресудом, испитујући пресуду и по службеној дужности, Прекршајни апелациони суд је утврдио да је жалба неоснована, као и да првостепени суд није учинио повреде поступка које се пази по члану 272 Закона о прекршајима.

Увидом у списе предмета утврђено је да је против окривљених покренут прекршајни поступак због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3, 14, 15 и 33 и става 2 Закона о оглашавању, након уређења захтева за покретање прекршајног поступка. Након покретања поступка суд је позвао окривљене да доставе писане одбране под претњом последица пропуштања, па како је од стране браниоца окривљених достављен поднесак са називом „заједничка писана одбрана“, који није био потписан од стране окривљених, суд је даље спровео доказни поступак и донео овде оспорену одлуку, без саслушања окривљених. Првостепеном одлуком окривљено правно лице оглашено је одговорним за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 14, 15 и 33 Закона о оглашавању, док је окривљено одговорно лице оглашена одговорном за прекршаје из члана 78 став 2 у вези са ставом 1 тачка 14, 15 и 33 Закона о оглашавању истог Закона, а уједно су ослобођени за прекршај из члана 78 став 1 тачка 3 и став 2 Закона о оглашавању.

Судско веће констатује да је првостепени суд је доказе извео у довољној мери и донео закониту и исправну одлуку, за коју је дао јасне разлоге које прихвата и овај суд. У погледу наводе жалбе да у захтеву, а тиме ни у пресуди, нису наведени чињенични описи радње прекршаја, већ само временски почетак и крај уочених неправилности у емитовању, исти су оцењени као неосновани јер су и у захтеву и у пресуди јасно наведена бића прекршаја за која су окривљени оглашени одговорним и то на почетку чињеничног описа сваког прекршаја понаособ, пре самог навођења времена извршења прекршаја и емисије у којој су се десиле неправилности. У погледу навода жалбе да време и место извршења прекршаја нису добро означени у чињеничном опису, судско веће констатује да ни овај навод жалбе није основан јер је место извршења свих прекршаја јасно опредељено као подручје Републике Србије, с обзиром да се програм окривљеног правног лица на том подручју и емитије јер се ради о телевизији са националном фреквенцијом, а такође је и време за сваку уочену неправилност јасно означено као дан, сат, минут и секунда у којој се емитовала неправилност.

Разматрајући пресуду у делу санкције, Прекршајни апелациони суд констатује да су окривљенима правилно изречене јединствене новчане казне у износу од 600.000,00 динара за окривљено правно лице и у износу од 120.000,00 динара за окривљено одговорно лице, након што су исте приликом утврђивања ублажене у складу са чланом 43 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима, све на основу члана 78 став 1 и став 2 Закона о оглашавању, имајући у виду околности из члана 42 Закона о прекршајима, у уверењу да ће се тако изреченом казном постићи сврха кажњавања.

Одлука о трошковима прекршајног поступка је донета сагласно одредбама члана 140-142 Закона о прекршајима на основу којих је окривљени правилно обавезан на плаћање трошкова насталих у поступку. Висина трошкова одређена је у оквирима из члана 27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

На основу свега наведеног, донета је одлука сагласно члану 273 Закона о прекршајима.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА, СУДИЈА

Горан Божић

